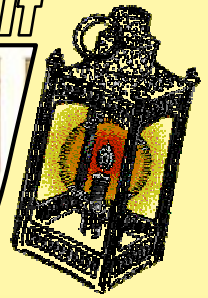

BILTEN MEDŽLISA ISLAMSKE ZAJEDNICE SPLIT

KANDILJA

BROJ 1. OŽUJAK/MART 2007. - REBIUL-EVVEL 1428. BESPLATNO IZDANJE/IZLAZI PERIODIČNO

UVODNA RIJEČ

Namjera nam je da putem ovog biltena obogatimo vjerski život muslimana Splitske županije. Prije svega izvještavati ćemo vas o aktuelnostima našeg džemata, radu Izvršnog odbora Medžlisa i obrađivati razne, poglavito vjerske ali i druge teme.

Vjerujemo da ćemo, ako Bog da, ovim biltenom doprinijeti poboljšanju stepena informiranosti članova a sve u cilju boljitka i napretka našeg Medžlisa a time i Islamske zajednice u Hrvatskoj.

Veliki doprinos i potporu izlasku "Kandilja" dali su i pojedini omladinci i aktivisti našeg medžlisa.

Molimo Uzvišenog Allaha dž.š. da nas pomogne u našem radu a od vas očekujemo potporu, suradnju kao i razumijevanje za eventualne greške i propuste.

Urednik: Vahid ef. Hadžić

U PRVOM BROJU DONOSIMO:

VIJESTI IZ NAŠEG MEDŽLISA
POGLAVNIKOVA DŽAMIJA U ZAGREBU
SLIJEĐENJE POSLANIKA A.S.
PRVI MUSLIMANI...

POSEBAN POKLON
ČITATELJIMA POVODOM
IZLASKA PRVOG BROJA
BILTENA!
SURA JA-SIN U
TRANSKRIPCiji I
PRIJEVOD

POVODOM MEVLUDA

«A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali». (Kur'an, el Enbija, 107.)

«Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje». (Kur'an, el Ahzab, 21.)

«Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vi koji vjerujete, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu selam» (Kur'an, el Ahzab, 56.)

Božiji poslanik Muhammed, s.a.v.s. - neka je na njega Allahov mir i spas, rođen je 12. rebiul evvela, 571. godine u Mekki. Muslimani danas širom svijeta sjećaju se toga dana i svečano ga obilježavaju.

Muslimani u Mevludu treba da traže poruku i da

dobro razmišljaju o toj poruci. Danas svako od nas mora izvagati sebe, prije nego što bude izvagan i prije nego što bude procijenjen u ovom vremenu.

Muslimanima svijeta pa tako i nama ovdje, jedini je izlaz u poštivanju propisa Kur'ana i, jako bitno, u slijeđenju Poslanika s.a.v.s., neka je na njega Allahov mir i spas.

Iz vrijednosti i blagodati Mevluda uzmimo pouke koje će nas osvijestiti u nešem budućem životu. Ebu Hurejre, neka je Allah zadovoljan s njime, prenosi da je jednom bilo rečeno: »Allahov poslaniče prokuni mnogobošce«, na

to je on odgovorio: »Nisam poslan da proklinjem nego sam poslan milosti radi«. (Bilježi Muslim)

VIJESTI I INFORMACIJE IZ NAŠEG MEDŽLISA

ISLAMSKI VJERONAUČ U ŠKOLI NAREDNE ŠKOLSKE GODINE

Predsjednik Izvršnog odbora MIZ Split Salih Kadrić i gl. imam Vahid ef. Hadžić 17.01. 2007. obišli su osnovne škole "Petar Berislavić" i "Majstor Radovan" u Trogiru gdje su u ugodnom razgovoru dogovorili da naredne školske godine bude organiziran islamski vjeronauk u njihovim školama. Također, dogovoreno je da je otvorena mogućnost da u djeca iz jedne škole dolaze u drugu školu na vjeronauk kao i mogućnost da djeca iz drugih osnovnih škola na području Trogira dolaze na vjeronauk u tu školu (vjеровatno O.Š. "Petar Berislavić"). Ovim putem pozivamo sve roditelje sa tog područja da obavezno iduće školske godine upišu svoju djecu na vjeronauk.

Planirano je da se krajem ove školske godine izvrši obilazak ravnatelja osnovnih škola na području grada Splita kako bi se pripremio teren za eventualno uvođenje našeg vjeronauka i u Splitu. Naravno, sve je to uzaludno ako naši roditelji muslimani ne budu imali vjerske svijesti i upisali svoju djecu na vjeronauk u školama koje pohađaju. Molimo roditelje da kontaktiraju imama na tel. 360-651 radi detaljnijih informacija i stoga što mi ne posjedujemo relevantne podatke o broju naše djece koja bi mogla pohađati vjeronauk.

Važno je naglasiti da je i odziv djece na mektebski vjeronauk u našim prostorijama slab s obzirom na broj muslimana. Žalosno je da samo **tridesetak** djece pohađa

Mektebski vjeronauk - I grupa

mektebski vjeronauk. Apeliramo na roditelje da shvate da je islamski odgoj i obrazovanje najvažnija stvar koju može roditelj dati svom djetetu i da shodno tome upute djecu na pohađanje vjeronauka.

Mektebski vjeronauk je nedjeljom u 11:00. Traje do podne namaza (13:00) da bi nakon toga ona djeca koja žele ostala na probama hora ilahija i kasida.

Roditelji mogu dovesti i djecu predškolskog uzrasta koji imaju predviđene aktivnosti u I grupi mektebskog vjeronauka.

MEDŽLISU DONIRAN VRIJEDAN UREĐAJ

Dr. Šemsko Tanković, naš zastupnik u Saboru Republike Hrvatske, donirao je ispred stranke SDA Hrvatske fotokopirni multifunkcijski uređaj formata A3.

Namjenjen je za potrebe Medžlisa IZ Split a poglavito vjeronauka i

omladine. Ovaj bilten je upravo i tiskan na tom uređaju.

SASTANAK SA DIREKTOROM LOVRINCA

Nakon dogovorenog termina od strane tajnice našeg medžlisa, predsjednik Izvršnog odbora MIZ Split Salih Kadrić i gl. imam Vahid ef. Hadžić 18.01.2007. obavili su sastanak sa direktorom gradskog groblja **Petrom Rodićem**. Na njemu je dogovoreno da se povede više računa o našoj parceli po pitanju uređenja i redosljeda ukopa umrlih. Također je dogovoreno da se napravi karta sa svim numerisanim grobnim mjestima tako da bi Islamska zajednica prilikom dženaze odredila i dala broj grobnog mjesta obitelji umrlog. U buduću će uprava "Lovrinca" obiteljima ukopanih osoba slati godišnju taksu od 109,00 kuna koju i inače plaćaju svi ostali koji imaju umrle na Lovrinu.

U obilasku i dogovoru o održavanju naše parcele

Na prijedlog imama, dogovoreno je djelatnici prilikom dženaze povedu više računa po pitanju naših specifičnih propisa i običaja vezanih za dženazu i koji se razlikuju od uobičajenih katoličkih tako da će u buduću oni postupati sukladno uputama imama.

POSJET MESDŽIDU UČENIKA I RAZREDA KLASIČNE GIMNAZIJE

07.03.2007. naš mesdžid su posjetili učenici prvog razreda Klasične gimnazije u Splitu u pratnji **časne sestre Petre**. Vahid ef. Hadžić im je održao multimedijalno predavanje o islamu a nakon toga su gosti postavljali različita pitanja u islamu da bi na kraju razgledali mesdžid. Uz imama i muallimu Suadu Hadžić goste su dočekali i počastili i članovi naše omladine: **Lejla i Alena Ferhatović, Ismedina Hamzić i Emir Klipo**.

Zajednička fotografija sa gostima

POSJET NAŠE OMLADINE MEDŽLISU IZ DUBROVNIK

Dana 04.03. 2007. naša omladina skupa sa imamom bila je u posjeti omladini Medžlisa islamske zajednice Dubrovnik. Ukupno je bilo 19 omladinaca. U Dubrovnik su došli u prijepodnevnim satima.

Naša omladina u Dubrovniku

Podne namaz su klanjali u dubrovačkom mesdžidu a zatim su domaćini počastili goste lijepim ručkom. Poslije toga je uslijedio zajednički obilazak grada. Naša omladina je u poslijepodnevnim satima iz Dubrovnika se uputila u Mostar gdje su klanjali akšam i jaciju i proveli također veoma ugodne trenutke. Susreli su se i sa nekadašnjim splitskim imamom **Šefik ef. Čavčićem**.

KONTROLNI AUDIT IMPLEMENTACIJE ISO 9001 STANDARDA

Kontrolna komisija Mešihata islamske zajednice u Hrvatskoj u sastavu prof. Aziz ef. Hasanović i Salkan ef. Herić 08.01.2007. obavili su provjeru implementacije ISO 9001 standarda u našem medžlisu.

Utvrđen je napredak ali i dosta odstupanja i nedostataka. Krajnji rok potpunu priornu ISO standarda je kraj godine. Naknadno su došli rezultati provjere u kojoj je naš medžlis dobio ocjenu **69%**.

DRUŽENJA ZA ŽENE

Nekoliko mjeseci u kontinuitetu održavaju se sijela za žene našeg medžlisa. Sijela su do sada bila nedjeljom iza jacije namaza da bi prelaskom na ljetno računanje vremena bila pomjerena u **18:30**.

Sijela započinju učenjem Kur'ana, kraćim predavanjem a zatim kroz upoznavanje, druženje i razgovor uz kahvu, sokove i kolače te dogovore za sljedeći susret. Susrete organiziraju i vode muallima **Suada Hadžić**.

Odziv varira i kreće se od **5-20** žena.

Jedno žensko sijelo našeg medžlisa

TEČAJ GRA VIRANJA U BAKRU

Nedugo nakon početka okupljanja žena kroz sijela nedjeljom gospođa Vahida Letica je izrazila želju da se ako ima zainteresiranih organizira tečaj graviranja u bakru jer to zanat kojim se ona bavila dobar dio radnog vijeka.

Više žena je izrazilo želju da pohađaju tečaj tako da se on do sada odvijao nedjeljom poslije akšam namaza da bi nedavno termin bio promjenjen za 17:00.

Gospođa Vahida s polaznicima tečaja

DŽAMIJA I ČESMA NA KLISU

Klis sa tvrđavom nalazi se na strmom i kamenitom brijegu koji dominira klancem između Mosora i Kozjaka, odnosno prolazom iz Solina i Splita ka unutrašnjosti Dalmacije i Bosne.

Boraveći na Klisu od 1536. – 1648. godine², dakle više od jednog stoljeća, Turci su uređivali tvrđavu. Iz tog perioda ostale su dvije karakteristične građevine u kojima su Turci živjeli.

Džamija izgrađena na vrhu tvrđave i česma cisterna kraj tvrđave kojom se koriste tamošnji žitelji do naših dana. Zidovi džamije ozidani su od neobrađenog kamena, spolja nešto dotesanog. Iznad kvadratične osnove izdiže se osmokatni tambur jedva vidljiv, koji prelazi u tambur kružnog presjeka koji nosi kupolu. Kupola je presvedena poluloptastim svodom, a spolja prekrivena osmostranim krovom. Prelaz kupole iz kvadratne osnove u krug kupole izveden je preko trompi u kutnim nišama. Ova džamija je bez munare koja je prije rušenja bila izgrađena na sjevernoj strani.

Voda u islamu i životu muslimana imala je uvijek ogromnu ulogu. Duboki smisao i želja za vodom u islamskom svijetu odrazio se i u vrlo različitim načinima opskrbe vodom. Turci koji su izuzetno cijenili pitku vodu u klancu između Grebena i Klisa sagradili su česmu cisternu koju su mještani neko vrijeme zvali "Tri kralja"³. Objekat česme je sagrađen od obrađenog kamena tesanika u obliku cisterne sa otvorenim prednjim dijelom u vidu trijema zasvedenog svodom orijentalnog oblika. U tom zasvedenom trijemu izgrađene su tri niše za vodu sa po jednom lulom za ispuštanje vode. Česma je spolja

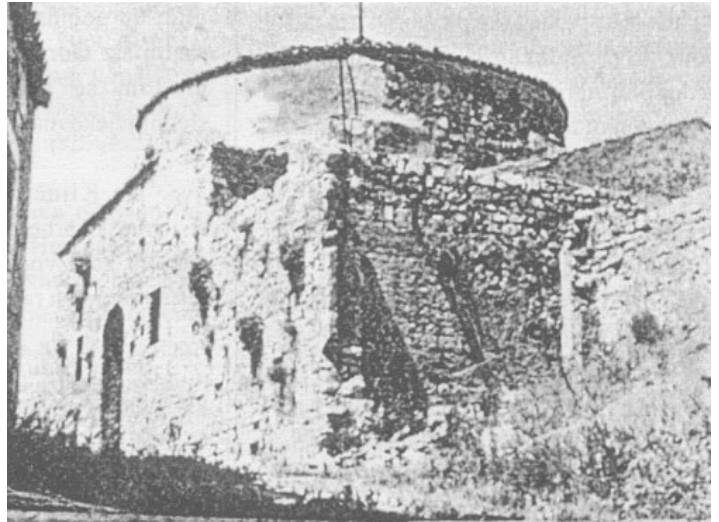
pokrivena zasvedenim svodom od obrađenog kamena orijentalnog tipa – luka na šiljak. Svod je spolja bio omalterisan. Po svom obliku ovaj objekat predstavlja tip Mihrab česme.

**(Tekst prenesen iz časopisa Most br.172 - Mostar
Autor: Abdulah Talundžić)**

¹ Zdravković, Arh. Ivan, Izbor građe za proučavanje spomenika islamske arhitekture u Jugoslaviji, Beograd, 1964. 136. 137. str.

² Čelebi, Evlija: Putopis, prijevod Hazim Šabanović, Sarajevo 1973, 153. Klis je osvojio Husref-begov vojvoda Murad-beg Tardić, rodnom iz Šibenika.

³ Zdravković, Arh. Ivan, Izbor građe za proučavanje spomenika islamske arhitekture u Jugoslaviji, Beograd, 1964. 138. 139. str.

Stara fotografija džamije na klisu

IZ NAŠE POVIJESTI - POGlavNIKOVADŽAMIJA

Dana 28.02.1942. godine poglavnik Nezavisne Države Hrvatske dr. Ante Pavelić primio je delegaciju Islamske zajednice i članove Zaklade za izgradnju džamije. Oni su došli Poglavniku s molbom da im se odobri izgradnja džamije. Sa sobom su donijeli i dva idejna nacrti na lokacijama u Kraljevačkoj šumi. Delegaciju je predvodio muftija Ismet ef. Muftić. Na kraju razgovora poglavnik je rekao delegaciji da mu više ne dolaze s tim nacrtima ne otkrivši im što smjera u vezi s džamijom.

Prema nekim podacima dr. Ante Pavelić se još 1941. godine zanimalo za Umjetnički paviljon i izgleda da već tada odlučio da ga pretvori u džamiju, ali o tome nikome nije govorio.

Kada je obznanio svoju odluku da Umjetnički paviljon pretvori u džamiju, prema izvješću tadašnjeg tiska, viđeniji Zagrepčani su mu dolazili protestirajući. On im je, prema navodima, odgovorio: "Ovaj hram umjetnosti nosi u sebi žig robovanja. Ja ovaj žig ne mogu dostojnije izbrisati nego da iz njega učinim džamiju. Zašto? Zato jer je muslimana u Srbiji nestalo kada su im srušene džamije. Kao znak da ih neće nestati u hrvatskome narodu, postavlja se u glavni hrvatski grad njihova džamija.

U vezi s Umjetničkim paviljonom treba istaći nekoliko činjenica. Sagrađen je iz zaklade kralja Petra I, oslobodioca.

Paviljon je posvetio 01.12.1938. nadbiskup Stepinac a prva izložba umjetnosti je otvorena 18.12.1938. Najviše je u njemu radio i stvarao veliki hrvatski umjetnik svjetskoga glasa Ivan Meštrović. Prije nego je poglavnik donio odluku o pretvorbi Paviljona u džamiju, Meštrović je napustio Hrvatsku i odselio u Ameriku. U jednom pismu svom prijatelju u Hrvatskoj, na vijest o ovoj Pavelićevoj odluci, Meštrović se pohvalno izrazio. Toj su se odluci protivili, kako smo naveli neki

ugledni Zagrepčani. Da li je posrijedi isti onaj razlog koji smo doživjeli i za vrijeme ovog najnovijeg rata 1991-1995. kada su dužnosnici Islamskoga centra u Gavellinoj ulici bili svakodnevno zasipani telefonskim i pisanim prijetnjama. Postavlja se pitanje šta je zapravo Pavelić htio sa podizanjem džamije u Zagrebu. Postoje različiti odgovori. Neki pretpostavljaju da je želio u ustaškim i domobranskim vojnim redovima imati što više muslimana iz Bosne i Sandžaka. Drugi pak tvrde daje, s obzirom na to daje Umjetnički paviljon zadužbina kralja Petra I, htio još više posvađati Srbe i Muslimane. Ima međutim dosta onih koji tvrde da je Pavelić iskreno cijenio muslimane i da je, o njima mislio ono što je govorio. Dana 23. travnja, 1941. godine, to jest 13 dana po uspostavi NDH, dr. Pavelić je primio zagrebačkoga muftiju Ismet ef. Muftića u audijenciju.

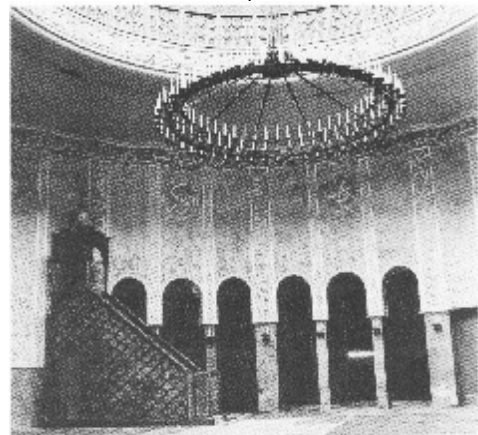
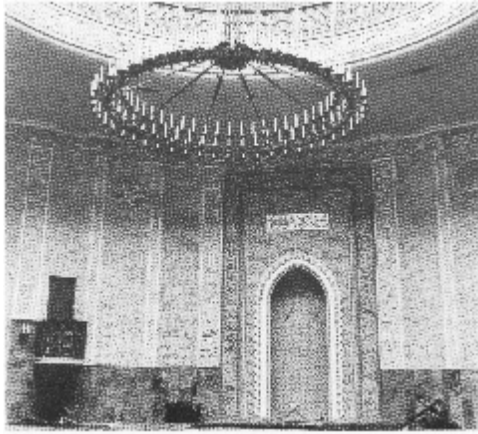
Tom prigodom na muftijine pozdravne riječi uzvratilo je poglavnik: "Nažalost ovaj čas ne možemo doći u izravan doticaj s braćom bošnjačkim i hercegovačkim muslimanima, jer su u tom dijelu naše Države još u toku ratne djelatnosti, no uvjeravam Vas da će sve naše zemlje biti u najkraće vrijeme očišćene, a kod toga će sudjelovati i ustaški odjeli. Ja Vam jamčim da ćemo sve učiniti, a siguran sam da ćemo u tome uspjeti, da nijedan musliman iz hrvatskih zemalja ne ostane pod tuđinskom neprijateljskom vlasti. Što više učinit ćemo sve, da se iz onih krajeva, koji ne spadaju među povijesne hrvatske zemlje, mogne preseliti u Hrvatsku Državu sav muslimanski živalj, koji je hrvatskoga podrijetla i koji to želi, napose iz Novo-Pazarskog Sandžaka. Bošnjaci muslimani jesu krv naše krvi, oni su svijet naše hrvatske narodnosti i prema tome će biti gledani od cijelog hrvatskog naroda i od Hrvatske Države. Što se mene osobno tiče, neka vam bude do znanja samo ovo: Ja sam prva slova naučio u mektebu, koje mi je pokazao starac hodža musliman, pred kojim smo u prvom razredu na podu sjedili tridesetak djece, svi muslimani osim mene. Po tom Vam može biti razumljivo kako sam srastao s braćom bošnjačkim muslimanima. Još jedanput svima im bratski hrvatski pozdrav."

Odmah po poglavnikovoj odluci zaduženo je tadašnje Ministarstvo za javne radove i promet da na trošak države preuredi Umjetnički paviljon u džamiju. Na čelu tog Ministarstva bio je ing. Hilmija Bešlagić. Država je darovala jednu zgradu u Ilici čiji će prihodi od najamnine biti trošeni za održavanje džamije. Za nepune dvije godine radovi su bili okončani i džamija je svečano otvorena 18.08.1944. uz nazočnost poglavnika, mnogobrojnih ministara i državnih dužnosnika, predstavnika vojske i policije, te predstavnika svih staleža i stranaka. Džamija se službeno zvala *Džamija poglavnika Ante Pavelića*.

Tehnički opis džamije

Džamija je bez sumnje predstavljala pravo remek-djelo. Sve što je u nju ugrađeno od kvalitetnog je materijala i s velikim ukusom. Tada bila jedna od najljepših u Europi.

Sagrađena su tri minareta po 45 metara visine nadvisivši kupole (kubbeta) džamije za tri puta. Minareti su bili samostojeći, odmaknuti od fasade džamije 9,30 metara i njihova su utemeljenja bila duboka 6,50 metara. Svaki je minaret imao po 190 stepenica. Mihrab džamije je bio njen najljepši dio. U cijelosti je isklesan i izrezbaren u bračkom kamenu. Oko mihraba se nalazilo osam tropleta urađenih u kamenu. Cijeli mihrab je presvučen zlatnim listovima od 22-og karatnog zlata. Lijevo od mihraba nalazio se prekrasan ćurs, a desno mamber. Ćurs je izrađen u javorovom drvetu s tropletima, te se danas čuva u prostorijama Mešihata islamske zajednice u Hrvatskoj u Tomašičevoj ulici. Mamber je bio također od javorova drveta ali je na veliku žalost otuđen s tavana Tomašičeve ulice. I pored svih napora nismo mu ušli u trag. Pod džamije je izrađen od parketa. Džamija je

imala svoje vlastito centralno grijanje. Izgrađena su dva mahfila (balkona), gornji za žene a donji za muezzine. Na prvom katu su izgrađeni stanovi za imame i muezzine kao i ured za muftiju i drugo džamijsko osoblje. Na drugom katu se nalazila knjižnica i prostori za vjeronauk. Ukupna površina džamije je iznosila 1300 m². Na sredini se nalazio, obješen o kupolu, ogromni luster sa 140 žarulja, težak ravno 1000 kilograma. Na središnjoj kupoli džamije s unutrašnje strane bili su ispisani kur'anski ajeti, a na ostalim

prostorima ajeti i hadisi.

Godine 1948., dvije godine nakon svršetka rata, po naređenju tadašnjih gradskih vlasti, munare su srušene, uništena je unutrašnjost, a zgrada pretvorena u Muzej socijalističke revolucije. Prije toga Islamskoj je zajednici naređeno da se preseli u Tomašičevu ulicu. Sve što je bilo u džamiji od pokretne imovine, oduzeto je ili uništeno. Prema izjavama svjedoka, minarete su rušili njemački ratni zarobljenici. Zašto se čekalo tako dugo poslije rata da bi se minareti srušili, a Islamska zajednica protjerala iz džamije? Postoje dva odgovora: u tadašnjim partizanskim jedinicama i JNA bio je veliki broj muslimana. Bivši imam zagrebački rah. Hifzi ef. Alagić pričao nam je da je petkom u stroju dolazilo i do pet tisuća vojnika muslimana na džumu-namaz. Drugi je vjerojatni razlog što su odmah nakon rata ovu džamiju tadašnje komunističke vlasti prozvale ustaškom i

neprijateljskom javno tražeći od muslimana da potpišu peticiju i zahtjev za rušenje minareta. Muslimani su se dugo opirali toj propagandi. Sve dok tadašnje vlasti nisu sakupile dovoljan broj potpisa, milom ili silom, nisu se usudili rušiti je. Postoji još jedan razlog, a to je što tadašnji organi Islamske zajednice u Sarajevu nisu pristajali na rušenje minareta. U nekoliko navrata tadašnji naib reisul-uleme Bašić pismeno je uvjeravao Islamsku zajednicu u Zagrebu da neće dati svoju suglasnost za rušenje minareta.

Kada su iscrpljene sve mogućnosti obrane džamije, minareti su srušeni, a Islamska zajednica protjerana iz Paviljona. Mnogobrojni zagrebački muslimani, koji su doživjeli njeno otvorenje, pričali su nam da je predstavljala veliku zagrebačku atrakciju. Brojni Zagrepčani su dolazili petkom pred džamiju da bi slušali hutbe, i poznate hatibe i predavače.

U svojoj kratkoj povijesti od samo tri godine, džamija je dala značajan doprinos afirmaciji islama u Zagrebu i Hrvatskoj. Tijekom svog trajanja, džamija je bila središte muslimanskoga događanja u Zagrebu. Svakodnevno su dolazile delegacije iz Bosne i Hercegovine i Sandžaka, kako one političke tako i vojne, kulturne, obrazovne, ekonomske i druge. U Hrvatskom državnom saboru za vrijeme Drugog svjetskog rata bilo je imenovano 17 zastupnika muslimana. U tadašnjoj vladi bilo je 11 ministara, a i doglavnik je bio musliman.

IZ KNJIGE "ISLAM I MUSLIMANI U HRVATSKOJ"
AUTOR: MUFTIJA ŠEFKO EF. OMERBAŠIĆ

ISLAMSKA JE ZAJEDNICA, USPRKOS PODRŠCI SPLITSK

Dalmatins Nećemo g

polumjesec
nad splitom

piše Meri ŠILOVIĆ
fotografije Jadran BABIĆ

Hoće li zaista niknuti džamija u Dioklecijanovu gradu, uzdići se minaret malo dalje od zvonika Svetoga Duje, kako javljaju novine na sve strane? Teško, gotovo sigurno da neće. Barem idućih desetak godina. Ne zato što se ne bi smjelo, niti što itko ikome išta brani. Muslimana je u Dalmaciji toliko malo, kaže muftija Šefko Omerbašić, predsjednik mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj, da ne bi imalo smisla danas graditi džamiju u Splitu.

Istini za volju, muslimani su u Dalmaciji prisutni već stoljećima. Ima ih i u dalmatinskoj staroj literaturi, ponedje u nazivima lokacija, kao Turska kula, jedan je od aktera splitske varijante Romea i Julije, u autorstvu Luke Botiča, Turčin Adel s Klisa koji je volio kršćanku Splićanku Maru... Nedaleko od Splita, na Klisu, u staroj tvrđavi i danas stoji ostatak nekadašnje džamije iz turskoga doba, uputio nas je muftija Omerbašić:

Split je po veličini drugi grad u zemlji, a ima najgori me mesdžidvih hrvatskih gradova i mjesta

Splitski imam Vahid Hadžić: Molitveni stori neuvjetni, morat ćemo naći bolje rje Muftija Šefko Omerbašić: Ne treba nam politička džamija

To je okrugla zgrada usred kliške tvrđave. Kad su tvrđavu držali Turci, to je bila njihova vojna džamija. Ni tada to nije bila obična džamija, nego samo za posadu tvrđave.

Ntko je na Indexu eventualnu džamiju u Splitu komentirao ovako: "Najbolje da je sagrađe na Klisu! Tamo je ionako bespravno srušena!" Šaljivi komentar nam je uz osmijeh pokazao splitski imam Vahid efendija Hadžić.

Drago mu je da su Splićani u anketi u "Slobodnoj" na pitanje o džamiji u Splitu odgovorili listom civilizirano: Zašto ne?

- Ugodno sam iznenađen, neka mračna sirova vremena očito su iza nas - reče.

Medžlis u sjemeništu

A traže li zaista muslimani u Splitu gradnju džamije?

- Naš je prostor za molitvu neuvjetan - kaže imam. - Na vjerske obrede za Bajram i Ramazan dođe tristotinjak vjernika i pravo rješenje zaista nam je potrebno.

Islamska zajednica, koja je u Splitu osnovana 1983. godine, svoje prostore ima usred splitske povijesne jezgre, blizu Pjace, u Dominisovoj ulici, gdje su se u sobici od tri-

desetak kvadrata, današnjem uredu imama, godinama održavale molitve i ostali vjerski obredi. Od Grada su u najam 1989. godine dobili prostorije nekadašnje tiskare Novog doba. Zanimljivo je da je nekada u tom prostoru današnjeg medžlisa bilo sjemenište nadbiskupa Stipana Cosmija.

- Problem je u tome što nam svaki čas poplavi, prokišnjava na sve strane. Renoviralo se, ali ne možete previše novca ulagati u nešto što nije vaše. Nama treba neki pravi prostor za obrede, za molitvu, ali i za vjeronauk, za druženje, a to se u postojećem prostoru ne može - veli.

Imam Vahid efendija Hadžić je u Splitu nov, stigao je s obitelji, suprugom i četvero djece prije šest mjeseci i polako se uklapaju u ritam Splita. Supruga Suada, koja je i vjeroučiteljica, već je na splitskom Pazaru našla "gospara Nikolu, gdje kupuje špinat, i gospara Filipa, gdje je najbolji krumpir", djeca su, kaže, u školi odlično primljena, jedan od dječaka je već bio i predstavnik škole na natjecanju National Geographica, školski kolege ih zovu na rođendane, što znači da su se baš sprijateljili.

Donosimo vam kopiju reportaže o Medžlisu islamske zajednice Split iz Slobodne Dalmacije od 17.03.2007.

Splitska džamija trebala je niknuti u Dragovodama

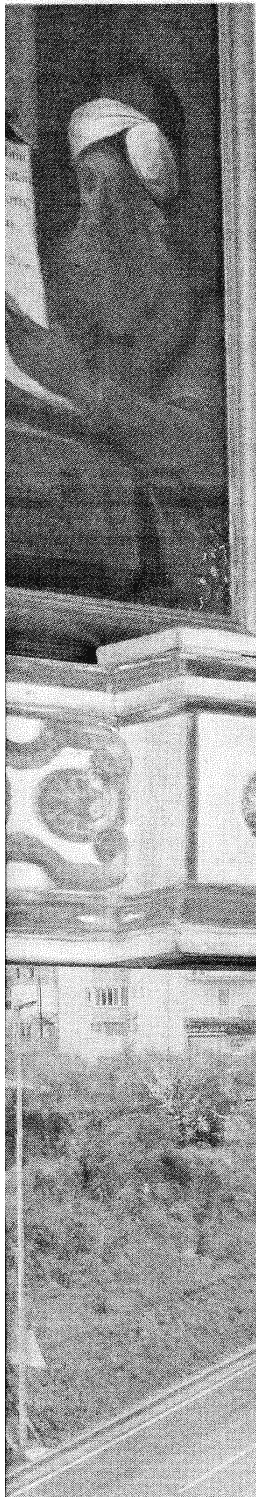

Imam Vahid Hadžić predvodi molitvu u splitskom medžlisu

SKOG PUKA, PRESLABA ZA GRADNJU VELIKOG VJERSKOG OBJEKTA

ski muslimani: graditi džamiju

su nam pros-
rešenje

Imam kaže: "Djeca su nam govorom i ponašanjem sve više Splicani." Ni njemu se nije bilo teško naviknuti na Split jer je zapravo dubrovačko dijete.

Od treće sam godine živio u Dubrovniku, potom sam tamo bio pomoćni imam, a zatim imam u Puli sedam godina. A u osnovnoj školi na Lapadu u Dubrovniku profesorica mi je bila današnja dubrovačka gradonačelnica **Dubravka Šuica**. Predavala mi je njemački.

Sa splitskom situacijom tek se upoznajem:

Znam da je GUP-om 1989. godine određena ta parcela na Dragovodama za gradnju sakralnih objekata, nije određeno baš džamije. Kome će dopasti, kako će to ići - ne zna se. Mogao bi biti prostor i za džamiju. Ali to je sada privatna parcela, došao nam je nedavno jedan gospodar i ponudio nam baš tu parcelu na prodaju, da je kupimo za potrebe vjerskog objekta. Tako da zapravo ne znamo šta se tu događa. Zato smo i tražili razgovor s gradonačelnikom, jer zaista napamet ne bismo ništa radili.

Znači li to da ne inzistirate na džamiji, da biste bili zadovoljni i s dobro uređenim međžlisom, prostorom za molitvu?

Otvoreni smo za sve samo da riješimo pitanje sadašnjeg nemogućeg stanja. A kao što katolik voli u svome naselju vidjeti crkvu, tako i musliman želi prostor za molitvu, onakav na kakav je navikao. Ako bi se tamo gradila džamija, to bi bilo nešto mediteranskog tipa, nešto što bi se uklapalo u okolinu, ona ne bi trebala stršiti ni na kakav način. Islamska zajed-

nica u Hrvatskoj ima stvarno dobar odnos s hrvatskom državom. Split je drugi grad po veličini, a ima možda najgori međžlis od svih hrvatskih gradova i mjesta.

A kakva je zapravo Islamska zajednica u Dalmaciji, u Splitu, tko su, koliko ih je? Nema ih mnogo. Što se broja tiče, imam se voli držati službenih brojki. Prema Leksikonu naselja u Hrvatskoj i zadnjem popisu stanovništva Republike Hrvatske, u Splitu i okolici živi oko 1500 muslimana, ali, napominje imam, isto toliko ima i Albanaca, Bošnjaka, pripadnika drugih nacionalnosti islamske vjere, te je taj broj sigurno puno veći.

Časna Petra u vižiti

U široj Dalmaciji ima više od pet tisuća muslimana. Ima liječnika, poduzetnika, ali uglavnom su to ljudi koji su šezdesetih i sedamdesetih godin, u vrijeme rasta industrije, dolazili kao radnici iz Bosne i radili u splitskim tvornicama i škveru. Danas u Splitu živi već treća generacija. Malo je novih muslimana u gradu.

Prije nekoliko dana u međžlisu u Cosmijevoj bio je i cijeli jedan razred splitske Klasične gimnazije.

Dovela ih je časna sestra **Petra**, da djeca čuju o islamu od muslimana, i svaka joj čast. Lijepo smo se družili - kaže imam.

Split neće vidjeti minaret još najmanje desetak godina, potvrđuje muftija Omerbašić, i to zato što je islamska zajednica na prostoru Dalmacije preslaba za tako veliki projekt:

Muslimanska zajednica u Splitu još nije toliko organizirana ni brojna da bi se mogla uhvatiti tako velikog projekta. Splitski muslimani su malobrojni, no sada su dobili odličnog imama, kvalitetnog mladog čovjeka, i nadamo se, ako ostane duže razdoblje, da bismo mogli tek za eventualno deset godina razmišljati i o džamiji. Muslimanska zajednica treba biti na visokoj razini organiziranosti, mora akumulirati minimum tisuću obitelji da bi se moglo razmišljati o džamiji, a u Splitu ih nema više od 150. Nama ne treba politička džamija, graditi ćemo je samo ako je budemo trebali.

Muftija s Kamena

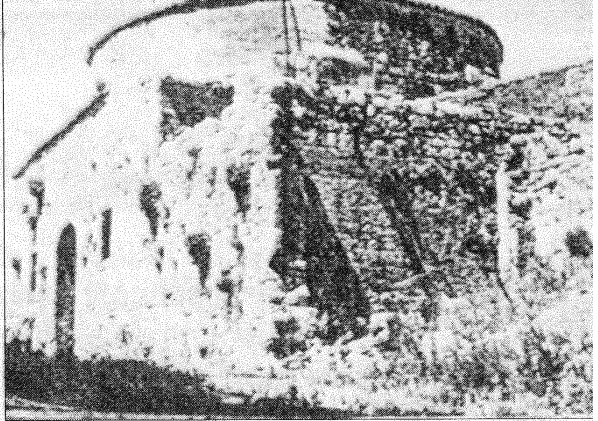
Prema pričanju najstarijih članova Islamske zajednice, na parceli na Lovrincu je još iz doba turske vlasti sve do nakon Drugog svjetskog rata bio mezar nekog muslimana iz Drniša. Poznato je da su drniški i ostali muslimani iz dalmatinskog zaleđa odlazili na hadž u Meku i Medinu lađama baš iz Splita, pa je vjerojatno taj musliman umro u odlasku ili na povratku s hadža. Današnji najstariji nišan na grobnoj parceli potječe iz 1934. godine - navodi Hadžić.

Muhamed s Poljuda

U Splitu, u franjevačkom samostanu u Poljudu, postoji svjetski raritet - slika Muhameda. Lik Proroka naslikan je na slici Bogorodice Bezgrešnog Začeca, koju je 1518. godine naslikao Nikola Bralić. Uz biskupe, Bogorodicu i Isusa, redovnike, kardinale, Tomu Akvinskog i druge svece, na dnu slike je i lik Muhameda u orijentalnoj odjeći koji u ruci drži svitak s citatom iz Kurana: "Nema ni jednog Adamova potomka, koji nije bio pod vlašću Sotone, osim Marije i njezina Sina." Predaja kaže da su Turci poštedjeli samostan vidjevši na oltaru proroka Muhameda (učinak lika Muhameda na slici danas bi vjerojatno bio suprotan).

Guardijan poljudskog samostana u Poljudu fra Damir Cvitić će kratko: - Ono što bih tražio za sebe, dopustio bih i nekome drugom. Kao što bih ja za sebe i za svoju vjersku zajednicu, gdje god bio, tražio nekakav objekt, mjesto gdje bismo se mogli zajedno naći u molitvi, razumijem da to traže i oni...

Kliška džamija danas je ruševina

Iz Splita u hadž

Prema pričanju najstarijih članova Islamske zajednice, na parceli na Lovrincu je još iz doba turske vlasti sve do nakon Drugog svjetskog rata bio mezar nekog muslimana iz Drniša. Poznato je da su drniški i ostali muslimani iz dalmatinskog zaleđa odlazili na hadž u Meku i Medinu lađama baš iz Splita, pa je vjerojatno taj musliman umro u odlasku ili na povratku s hadža. Današnji najstariji nišan na grobnoj parceli potječe iz 1934. godine - navodi Hadžić.

Bošnjački gospari

Muslimani su u Dubrovnik počeli dolaziti nakon 1878., kad je Bosna i Hercegovina ušla u sastav Austro-Ugarske Monarhije, a Dubrovnik i njegovo bosansko zaleđe našli se u istoj državnoj tvorevini.

Broj pripadnika bošnjačke manjine u Dubrovniku i ostatku Dubrovačko-neretvanske županije danas se ustalio na 4500.

Brača glazbenici Đelo i Ibrica Jusić, nedavno preminuli glumacki velikan Izet Hajdarhodžić i književnik Feđa Šehović samo su neki od poznatih Dubrovčana na nacionalnoj listi poznatih osoba. Dug je i popis uglednika iz znanstvenih i liječničkih krugova, a samo u Općoj bolnici Dubrovnik 20 je istaknutih liječnika muslimana. **Gabrijela BIJELIC**

Fra Damir Cvitić: Prorok u poljudskom samostanu

PRIGODOM MEVLUDA - SLIJEĐENJE POSLANIKA S.A.V.S.

Muslimani ovih krajeva kao i muslimani većeg dijela islamskog svijeta, su stoljećima svoju ljubav prema Poslaniku pokazivali učenjem mevluda (koji istini za volju, sviđalo se to nama ili ne, nisu bili obilježavani u prvo vrijeme Islama, sve do sredine četvrtog hidžretskog stoljeća). Da li je učenje mevluda i sjećanje na Poslanika s.a.v.s., u povodu određenih značajnijih događaja, pravi izraz slijeđenja sunneta? Kakva je to naša obaveza spram Poslanika s.a.v.s. i u kojoj mjeri uistinu dosljedno svjedočimo drugi dio šehadeta "...svjedočim da je Muhammed Allahov Poslanik"? Nije li ljubav prema Poslaniku i svjedočenje njegova poslanstva, u slijeđenju njegova sunneta i u udaljavanju od svega onoga što je zabranio? Nije li njegov život bio najbolji primjer kakav musliman treba da bude? U sljedećim ajetima Sure Ahzab, Allah dž.š. govori o tome, u kom smislu je Poslanik s.a.v.s. poslan ljudima: svjedok, donosilac radosne vijesti, opominjač, onaj koji poziva Allahu i svjetiljka koja sija.

"O Vjerovjesniče, Mi smo te poslali kao svjedoka i kao donosioca radosnih vijesti i kao Poslanika koji opominje," (45)

"da - po Njegovu naređenju - pozivaš k' Allahu, i kao svjetiljku koja sija." (46)

"I obraduj vjernike da će Allah na njih veliku milost prosuti." (47) (Ahzab: 45-47)

Allah dž.š. je odabrao Poslanika za plemenitu misiju, koja je u isto vrijeme milost ljudima, kao što je milost i on sam, kao prenosilac istine. Slanje Poslanika nije samo milost za ljude, već za svjetove, koji osjećaju veličinu Istine, kao što stoji u 107. ajetu, Sure Enbija: "A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali."

Poslaniku s.a.v.s., koji je bio izložen raznim neprilikama, od strane mušrika, su govorili neki vjernici, da na mušrike prizove Allahovu srdžbu, a on to odbija, jer nije poslat sa tim ciljem. Ovo je pouka za one koji pozivaju Istini, da nakon najmanje prepreke na koju naiđu, ne izgube nadu i ne počnu proklinjati, zadovoljavajući se time što su oni na pravom putu. Islam od svojih pripadnika, a pogotovo onih koji se posebno bave da'wom (pozivanjem u vjeru) traži ustrajnost i čvrstinu! Prenosi Ebu Hurejre r.a., da je rečeno Poslaniku s.a.v.s.: "Traži kaznu (uništenje) mušrika (od Allaha dž.š.)." Pa je kazao:

"Ja nisam poslan kao onaj koji proklinje, već kao milost!" (Muslim)

U Poslaniku s.a.v.s., vjernici imaju najljepši uzor, jer njegov život (djelo i riječ) nisu nikada dolazili u kontradikciju, kao što je to slučaj sa jednim brojem nas.

"Vi u Allahovu Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje." (Ahzab: 21)

Obaveza je vjernika da na Poslanika s.a.v.s. donose salavat, jer salavat na njega donose, Allah i meleki. Muslimani se moraju navići na to da nakon spominjanja Poslanikova imena, na njega donesu salavat, jer za one koji to ne čine Muhammed a.s. u jednom hadisu kaže da su škrtrice.

"Allah i meleki Njegovi donose salavat na Vjerovjesnika. O vjernici, donosite i vi salavat na njega i šaljite mu selam!" (Ahzab: 56)

Prenosi Ebu Hurejre r.a. da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Tko na mene donese jedan salavat, na njega Allah donese deset salavata." (Muslim, Ahmed, Ebu

Davud, Tirmizija i Ibn Madždže) Kada vjernik donese salavat na Poslanika s.a.v.s., Allah na njega (vjernika) donese deset salavata, što je velika čast za naš ummet. Prema tome, natječimo se u donošenju salavata na onoga koji je poslat da upotpuni moralne vrijednosti među ljudima.

Da bi iman bio potpun, ljubav prema Allahu i Poslaniku, mora da bude veća od ljubavi prema roditeljima, djeci i svim ljudima. Zapitajmo se,

da li smo na visokom stupnju imana, ili mnogi od nas još uvijek pokušavaju prevariti Allaha dž.š. pretjeranom ljubavlju prema "ljudima"?

Prenosi Enes r.a., da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Neće od vas nitko biti vjernikom, dok mu ne budem draži od roditelja, djeteta i svih ljudi." (Buharija)

Prenosi Abdullah ibn Hišam: "Bili smo kod Poslanika s.a.v.s. kada je uzeo za ruku Omera bin Hattaba, pa mu je Omer rekao: "Allahov Poslaniče, draži si mi od svega, sem od mene samoga." Pa je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ne, tako mi onoga u čijoj je ruci moj život, sve dok ti ne budem draži od samog sebe!" Pa mu je Omer rekao: "Sada si mi draži od samog mene! Pa je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Sada, Omere." (Buharija)

U naredna dva hadisa Muhammed a.s. govori o tome sa čime su počašćeni on i njegov ummet, u odnosu na druge narode i ljude. Prenosi Ebu Hurejre r.a., da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ja ću na Sudnjem danu, biti prvak sinova Ademovih, prvi čiji će kabur biti razdvojen, prvi šefaadžija i prvi kome će šefaaf (zagovor) biti uslišan." (Muslim)

Prenosi Džabir ibn Abdullah r.a., da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Dano mi je petoro, što nije dano nikome prije mene: Pobjeđujem neprijatelja strahom na udaljenosti mjesec hoda, učinjena mi je Zemlja mesdžidom i čistom, pa gdje god nekoga od moga ummeta zadesi namaz neka klanja, dozvoljen mi je ratni plijen koji nije dozvoljen bilo kome prije mene, dat mi je šefaaf i svi poslanici su bili slani samo svojim narodima, a ja sam poslan svim ljudima." (Buharija)

Allah dž.š. u narednom ajetu govori o nekim karakternim crtama Poslanika s.a.v.s.: "Došao vam je Poslanik, jedan od vas, teško mu je što ćete na muke udarati, jedva čeka da pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv." (Tewbe: 128)

Prenosi Enes r.a. da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Kod

koga se nađu tri stvari, naći će slast imana: da mu Allah i Poslanik budu draži od svega mimo njih, da ljude (vjernike) voli samo u ime Allaha i da mrzi povratak u nevjerstvo, kao što mu je odvratno to, da bude bačen u vatru." (Buharija i Muslim)

Zapitajmo se, da li posjedujemo tri gore navedene stvari, te da li u nama ima slasti imana ili Islam poimamo kao dio naše tradicije i ponekad sredstvo kojim se vješto koristimo ili plast iza kojeg se krijemo! Prenosi Enes r.a., da je jedan čovjek pitao Poslanika s.a.v.s.: "Kada će Sudnji dan, o Allahov Poslaniče?" Rekao je (Poslanik): "Šta si za njega pripremio?" Rekao je: "Nisam pripremio, niti mnogo namaza (nafile), niti posta (nafile) niti sadake, ali ja volim Allaha i Poslanika." Rekao je (Poslanik): "Ti ćeš biti sa onima koje voliš." (Buharija)

Gospodaru, učini nas od onih koji vole Poslanika s.a.v.s. slijeđenjem njegova sunneta (prakse) i ne dozvoli da našu ljubav prema njemu pokazujemo samo povremeno, od povoda do povoda (od mevluda do mevluda)!

muallima Suada Hadžić

MUHAMMED S.A.V.S. O SEBI

Ja sam Allahov miljenik, to nije hvala; ja ću nositi počasni bajrak na Sudnjem danu, iza mene će stajati Adem (a.s.) i svi ostali poslanici, nije hvala, ja ću biti prvi zagovornik i prvi čiji će zagovor biti uvažen, nije hvala. Ja ću prvi prihvatiti halku na džennetskim vratima koja će mi biti otvorena, a prvi ću ući u Džennet, a sa mnom će biti i siromasi mog ummeta, nije hvala. Ja ću imati najveću počast koju nitko od onih koji su živjeli prije mene ili poslije mene neće dostići, nije hvala. (Tirmizi)

Moj primjer i primjer ostalih poslanika prije mene je sličan primjeru čovjeka koji je sagradio kuću i koju je dotjerao i uljepšao, samo na jedan ugao nije stavio jednu ciglu, pa su ljudi počeli da obilaze oko kuće i dive joj se, govoreći: »Da je samo stavljena i ova cigla!« Eto, ja sam ta cigla, ja sam posljednji vjerovjesnik. (Buhari, Muslim, Tirmizi)

Ono sa čim sam poslan je slično kiši koja pokvasi zemlju, od koje jedna vrsta plodova prima vodu, a poslije iz nje izrasta raznovrsno

korisno bilje. Druga vrsta je neplodna koja u sebi zadržava vodu, koja kasnije izvire i ljudi je kasnije piju i koriste u druge svrhe. I treća vrsta koja je niti plodna, niti u sebi može zadržati vodu, a to je slično onome koji prihvati i razumi vjeru, pa se okoristi onime sa čim sam došao, te nauči i podučava drugog, kao i onom tko ne pridaje tome nikakve pažnje i ne prihvati uputu sa kojom sam došao. (Buhari, Muslim)

Ne hvalite me pretjerano, jer ja sam samo Allahov rob. Recite za mene da sam rob Allahov i Njegov Poslanik. (Buhari)

“Meni je dato pet odlika koje nisu date nikome prije mene: Raniji poslanici su slani pojedinim narodima, a ja sam poslan svim bijelima i obojenima; meni je dozvoljen ratni plijen, a to nikome ranije nije bilo dopušteno; Zemlja mi je učinjena čistom (za namaz) i za tejemum, pa gdje god se čovjek nađe, kada mu prispije namasko vrijeme, neka klanja gdje se zatekao; potpomognut sam zebnjom neprijatelja od mene na udaljenosti mjesec dana hoda; dat mi je šefa‘at.” (Muslim)

POVODOM MEVLUDA - PRVI MUSLIMANI

U svezi monoteizma na području Arapskog poluotoka prije poslanstva Muhammeda a.s., bilo je među Arapima onih koji su odbacivali poganstvo i razmišljali o vjeri u jednoga Boga. Iako ih je bilo malo, monoteista je ipak bilo, a među njima su bili poznati: Zejd ibn Amr ibn Nofel koji se sastajao sa Osmanom ibn Talhom i Verekom ibn Nofelom razgovarajući s njima o vjeri u jednoga Boga. Zejd ibn Amr se sastajao sa jednim pobožnim čovjekom za koga tvrde da je bio židov. Od njega je tražio uputstvo u jednobožačku vjeru i ovaj mu je ponudio židovstvo. Pitao ga je kako će postati židov, na što mu je odgovorio:

Ne možeš postati židov dok te ne pogodi Božja srdžba.

Na to mu je Zejd ibn Amr rekao: *Ja tražim vjeru koja će me sačuvati Božje srdžbe, a ti me nagovaraš na to. Imaš li mi preporučiti drugu vjeru?*

Židov ga je uputio jednom kršćaninu i Zejd mu je rekao da traži vjeru uz čiju će pomoć postati pravim vjernikom a ne koja će ga uputiti na stranputicu. Kršćanin mu je rekao za Ibrahimovu vjeru, ali da on o njoj ne zna ništa jer je odavno postala nepoznata na Arapskom poluotoku. Zejd je odlučio vjerovati u vjeru Ibrahima a.s. U Mekki je pozivao ljude na vjeru u jednoga Boga, preporučao im da odbace poganstvo, da ne jedu meso krepanih životinja i da ne vjeruju poganskim božanstvima. Za njega Muhammed a.s. u hadisu kaže da će zbog svoje vjere u jednoga Boga biti sam proživljen i de će zbog vjere dobiti džennetsku nagradu.

Čim je dobio Božji nalog da poziva u vjeru, Muhammed a.s. je prvo pozvao svoju suprugu Hadidžu, koja ni trenutka nije dvoumila da li da prihvati njegov poziv. Drugi pristalica islama bio je Zejd ibn Harise koji je živio u kući Muhammeda a.s. jer ga je Hadidža r.a. kupila i poklonila mu ga kao roba. Njegov otac je dugo vremena tragao za njim da ga otkupi i vrati kući. Kada ga je konačno našao u domu Muhammeda a.s., ponudio mu je otkup. Božji poslanik je odbio ponudu, predloživši ocu da ako Zejd sam pristaje da se vrati kući, on će ga osloboditi. No, Zejd je odrečno odgovorio: *Oče, ja bih ostao kod Muhammeda!*

To je još jedan dokaz kakav je Muhammed a.s. bio kao čovjek, iako se ovo dogodilo prije nego Muhammed a.s. postao Božjim poslanikom. Treći pristalica islama bio je Ali ibn abu Talib, koji je kao dijete došao u poslanikov dom. Islamu je pristupio prije punoljetstva. Nakon Alije, na islam su prešle poslanikove kćeri Rukijja, Zejneba, Um Kulsum i Fatima. Pošto su svi iz Poslanikove kuće prihvatili islam, alejhi-selam je ponudio islam Ebu Bekr

Es-Siddiku r.a. U jednom hadisu Muhammed a.s. je rekao: *Nitko komu sam ponudio islam nije ga prihvatio a da nije tražio dodatna objašnjenja, osim Ebu Bekra, koji je moju ponudu bez razmišljanja prihvatio.*

Prihvativši islam od Poslanika, Ebu Bekr je osobno otišao Osmanu ibn Affanu i ponudio mu islam, i on ga je prihvatio. Potom Ebu Bekr odlazi Zubejru ibn Avvanu koji je u vrijeme prelaska na islam imao 16 godina. Nakon toga na islam prelazi Sa'd ibn Ebi Vekkas, a nakon njega Abdurrahman ibn Auf, a zatim Talha ibn Ubejdullah. Svi su oni prihvatili islam na nagovor Ebu Bekra. Ulaskom prvih Mekanlija u islam, Alah dž.š. naređuje poslaniku da počne s javnim pozivom u vjeru. Jednog jutra Muhammed a.s. se uspeo na brdo Džebel Kubejs koje se nalazi preko puta Ka'be i sa njega pozvao stanovnike Mekke na okup. Obratio im se riječima: *Izveščujem vas da sam poslat kao Božji poslanik i upozoravam vas teškom kazom ako odbijete poziv.*

Saznavši zašto ih je Muhammed a.s. pozvao, njegov stric Abdul Uzza, koji je kasnije prozvan Ebu Leheb, oštro mu je odgovorio: *Proklet bio! Zar si nas zato pozvao na okup?*

Vidjevši da će se situacija i odnosi sa rodbinom još više zaoštriti, Muhammed a.s. je odustao govoriti. Na jednom drugom skupu, pozivu u islam odazvala se jedino Safijja bint Abdul Muttalib. Vrijeme je prolazilo a Kurejšije su postajali sve agresivniji prema Muhammedu a.s. i muslimanima. Muhammed a.s. je nastavio punim zanosom pozivati u islam na svim mjestima, u krugu Ka'be, na prilaznim putevima Mekke, za vrijeme hadždža, na tavafu i na svim drugim mjestima. Što su Kurejšije više prijetile Muhammedu a.s. i muslimanima, on je postajao sve uporniji u pozivima u islam. Jednog dana Muhammed a.s. je došao pred Ka'bu s namjerom da obavi tavaf. Tom prigodom ga je pred Ka'bom napao Ebu Džehl. Nikada ga nije tako izvrijedaio. To je čula jedna prolaznica koja je sve ispričala Hamzi. Ljutit i pun srdžbe, Hamza je krenuo prema Ka'bi. Bez objašnjenja je prišao Ebu Džehlu i žestoko ga ošamarilo da mu je krv potekla niz lice i rekao mu: *Psuješ Muhammeda a ne znaš da sam i ja prihvatio njegovu vjeru.*

Sutradan u jutro u srcu je osjetio radost što je prihvatio islam, otišao Muhammedu a.s. i izrekao šehadet. Njegovom islamu se Božji poslanik silno obradovao. Mučenje i progon muslimana potrajao je sve do prelaska Omera ibnul Hattaba na islam koji je bio jedan od poganskih lidera i učesnika u mučenju nezaštićenih muslimana.

Edisa Serhatlić

NASRUDIN-HODŽINE MUDROLIJE

AL' JA SE NE SLAZEM

Popeo se jednom Hodža na perdu ćuprije, ko hoće bajagi skočiti u nabujalu rijeku, a u stvari merak mu je bio iskušati i naljutiti čaršiju.

Sva se čaršija iskupila na mostu da gleda i uživa, a Hodža viknu: Hoću l' skočit?

De, Hodža - povikaše uglas.

Ima l' iko protiv ?

Čaršija šutnjom odgovori,

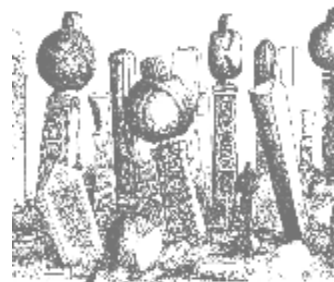
a Hodža će na to: Ama ja sam protiv — i siđe s perde na veliko razočarenje svjetine koja se ljuta razide.

UMRO, A NIJE NIKAKO NI ŽIVIO

Hodža volio putovati, obično pješice, pa jednoga dana, uspevši se poslije duga hoda na brijeg, u dolini ugleda selo, kuće mu se bijele, a bašče zelene. Ali samo što se počeo spuštati niz brijeg, naiđe na mezarje, te uđe u harem da vidi koja su prezimena u selu najčešća. Osim toga, seljani će vidjeti Hodžu kako čita natpise na nišanima, pa će znati da im dolazi učen musafir, kojeg treba s dužnim poštovanjem kao dragog gosta dočekati.

Kad Hodža pročita prvi natpis, začudi se, jer je glasio: "Ovdje je ukopan taj i taj, proveo na dunjaluku 59 godina, a živio 15 dana." U drugog slično, pa u trećeg, četvrtog i tako dalje. Ljudi umrli provevši na dunjaluku, kako tko, od 40 pa i do 80 i 90 godina, ali živjeli 15, 20, 30, a najviše četrdesetak dana. Hodžu to neobično začudi, pohiti u selo, te pošto ruča, uz kahvu će upitati seljane:

- Dobri ljudi, šta vam ono znači što piše na nišanima? A seljani mu objasniše da oni ne broje dane i godine koji su im prošli u trci za nafakom, brizi, mucu ili bolesti, nego samo one dane koje su proživjeli bezbrižno i u veselju, a takvih je dana u životu, bez obzira koliko dug bio, vrlo malo. A Hodža će na to: Dobri ljudi, ako bih ja ovdje dok sam vaš musafir umro, pokopajte me na onom mezarju, a na nišan napišite: "Ovdje je umro čovjek koji nije nikako ni živio."

ISKRICE MUDROSTI

DVA EZANA

Upitao je unuk svoga dedu: Dedo, reci mi šta je život? Život je vrijeme između ezana i namaza - odgovorio je dedo unuku.

Međutim, dječaka odgovor nije zadovoljio pa je dalje pitao: Kako to? Pa život nije tako kratak?!

Dedo mu je na to rekao: Da, da, moje dijete, život je zaista tako kratak, te je nastavio govoriti: Postoji ezan bez namaza, a isto tako postoji namaz bez ezana, a život se odvija upravo između toga dvoga.

Ne razumijem... Reci mi dedo šta pod tim podrazumijevaš?

Sjećaš li se kada smo prošle sedmice tvome novorođenom rođaku Aliju proučili ezan na uho? E to ti je ezan bez namaza. Ma to znam, uzbuđeno je rekao unuk dedi. Ali, reci mi šta je namaz bez ezana? E to ćeš saznati kada ti dedo umre.

Život je uistinu kratak, pa iskoristimo ga u dobra djela žudeći za Allahovim zadovoljstvom i Njegovom nagradom.

KRALJ I LUDA

Neki kralj imao je dvorsku ludu. Cijele bi dane lakrdijaš izmišljao nove šale i zabavljao sve na dvoru.

Jednoga dana kralj mu povjeri svoje žezlo govoreći: Uzmi ga i drži sve dok ne nađeš nekoga tko bi bio veća luda od tebe, njemu ga možeš pokloniti.

Koju godinu kasnije kralj teško oboli. Vidjevši da mu se život bliži kraju, pozove dvorsku ludu i reče mu: Odlazim na dalek put. A kad se vraćaš? Za mjesec dana?! Ne vraćam se više nikada. A koje si pripreme obavio za tako dalek put? Nikakve - odvrati tužno kralj. Odlaziš zauvijek, a upoće se nisi spremio? Evo ti žezlo NAŠAO SAM LUDEG OD SEBE!

PRIJATELJ

Jedan dječak je hodao s majkom pješćanom obalom. Izenada je upita: "Mama, kako mogu sačuvati prijatelja kad mi se posreći da ga nađem?" Mama se malo zamisli, zatim se sagne i zagrabi pregršt pijeska. Jednu ruku podiže uvis i počne snažno stiskati. Pijesak je počeo sipiti između prstiju, i što je jače stiskala šaku, to ga je više nestajalo. Drugu je ruku, međutim držala otvorenu: sav pijesak je ostao u njoj. Dječak je to zadivljeno promatrao, a onda nadodao: "razumio sam!"

Alena Ferhatović

DRAGA DJECO

Riječi iz ove osmosmjerke vezane su za rođenje Muhammeda a.s. On je rođen od oca Abdullaha i majke Amine u proljeće, dvanaestog rabiul-evvela 571.g. Rođen je u ponedjeljak u gradu Mekki u Arabiji. Kad god dođe mjesec rebiulevvel uče se mevludi. Curicama koje se rode tog mjeseca lijepo je dati ime Mevlida a muškoj Velid. Na mevludima se dijeli šerbet, prije se pekla halva a lijepo je da se svi namirišu. Najljepše mevlude na bosanskom jeziku spjevali su: Salih Gašević, Seid Zenunović, Safvet-beg Bašagić, Rešad Kadić i Ešref Kovačević. Najstariji mevlud koji se u Bosni učio bio je turski mevlud Sulejmana Čelebije.

B	A	Š	A	G	I	Ć	I	V	E	Š	A	G	
M	K	A	D	I	Ć	T	E	B	R	E	Š	M	
A	Ć	I	V	E	Č	A	V	O	K	U	I	D	
L	H	A	B	D	U	L	L	A	H	S	I	M	
E	D	V	A	N	A	E	S	T	I	L	E	A	
S	N	A	D	N	E	Đ	O	R	E	K	Ć	D	
S	A	L	A	V	A	T	I	V	A	E	E	E	
I	D	U	L	V	E	M	M	Č	M	N	J	L	M
H	Ć	I	V	O	N	U	N	E	Z	E	O	M	
J	A	D	I	L	V	E	M	L	E	Đ	R	A	
E	D	L	K	A	L	J	E	D	E	N	O	P	H
L	E	V	V	E	L	U	I	B	E	R	A	U	
A	N	I	M	A	R	A	B	I	J	A	S	M	

Pronađite sljedeće pojmove u osmosmjerci i zaokružite ih:

PROLJEĆE, PONEDELJAK, DVANAESTI, REBIULEVVEL, ABDULLAH, AMINA, ROĐENJE, MUHAMMED, ALEJHISSELAM, MEKA, ARABIJA, ROĐENDAN, MEVLUDI, SALAVATI, ŠERBET, HALVA, MIRISI, ČELEBI, GAŠEVIĆ, ZENUNOVIĆ, BAŠAGIĆ, KADIĆ, KOVAČEVIĆ, VELID, MEVLIDA.

Ukoliko ste ispravno riješili osmosmjerku u neza okruženim poljima dobit ćete odgovor na pitanje: Ko je najveći i najzaslužniji čovjek u historiji ljudskog roda?

INFORMACIJE O RADU MEDŽLISA

Članovi Izvršnog odbora Medžlisa su: predsjednik Salih Kadrić, dopredsjednik Mirza Ibrahimović, dr. Sadik Rakanović, Lejla Ferhatović, Miralem Hasanbašić, Naser Radonić i Vahid ef. Hadžić.

Telefon medžlisa je 360-651 (ured imama) 345-581 (tajništvo i fax). Radno vrijeme ureda imama i tajništva je radnim danima od 09:00-12:00, petkom 09:00-14:00, nedjeljom 10:00-13:00.

E-mail: medzlis.split@email.t-com.hr ili vahid.hadzic@yahoo.com

Mektebski vjeronauk je nedjeljom u sljedećim terminima: 10:00 - 11:00 sati predškolska grupa, 11:00 - 13:00 osnovnoškolci (podjeljeni u dvije grupe). Srednjoškolcima je vjeronauk subotom u 17:00.

Probe hora ilahija i kasida su svake nedjelje u 13:30 sati. Moguć je prijem novih članova u hor.

Urednik i kompjutorska obrada: Vahid ef. Hadžić. Zahvaljujemo svima onima koji su uzeli učešća u pripremi ovog broja. Svoje tekstove i prijedloge možete slati na adresu: Medžlis islamske zajednice Split (za Kandilj), Dominisova 1, 21000 Split ili na navedeni e-mail ili fax.

